

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พูดว่า “بابا بابا” จากหัวใจของลูกและลูกจะชนลูกด้วยความสุข อยู่ในความสุขและลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา
- คำถาม:** หนึ่งในประเด็นใดที่เป็นพื้นฐานของความสุขและการจดจำระลึกถึง ที่ลูกๆ บางคนพบว่าทำได้ยาก?
- คำตอบ:** ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แต่ด้วยการเป็นเช่นนี้ที่ปรารถนาของความสุขของลูกจะขึ้นสูง และลูกจะจดจำبابาที่แสนหวาน มายาเฝ้าแต่ทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง มายาทรงพลังกับผู้ที่ทรงพลังและบรรพากับพวกเขา อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่สับสนด้วยสิ่งนี้ بابาพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา เพียงแต่ไม่ทำการกระทำบาปใดด้วยประสาทสัมผัสของลูก

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายให้กับลูกๆ ทางจิต นั่นคือท่านให้คำสอนแก่ลูกและให้การศึกษาแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าพ่อผู้ที่กำลังสอนลูกนั้นมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณเสมอ ท่านปราศจากตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างกายมาใช้ ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การกลับมาเกิด พ่ออธิบาย: ลูกๆ ต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณเหมือนกับพ่อ พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีร่างกาย ลูกไม่สามารถพูดว่า: ท่านมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ท่านนั้นปราศจากตัวตน พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีร่างกายของพ่อเอง ลูกเฝ้าแต่รับร่างกายมา เวลานี้จึงเป็นเหมือนพ่อ ละวางจากร่างกาย และพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ถ้าลูกต้องการเป็นนายของโลก ก็ไม่มีอะไรยากไปกว่านี้ พ่อพูดว่า: ละทิ้งสำนึกของร่างกายและเป็นเหมือนพ่อ เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่า ลูกคือดวงวิญญาณ และبابากำลังสอนเรา พ่อไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านจะสอนเราได้อย่างไร? เหตุนี้เองبابาจึงมาและสอนเราผ่านร่างนี้ พวกเขาแสดงเกมมุข (ปากว้าว) เวลานี้คงจะออกมาจากปากของว้าวได้อย่างไร? ผู้เป็นแม่ก็ถูกเรียกว่าแม่ว้าวเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือว้าว ผู้นี้ (บราห์มาبابา) ไม่ใช่ว้าว ลูกได้รับความรู้ผ่านปาก พ่อไม่ได้มีว้าว พวกเขาแสดงว่าท่านชี้ว้าวตัวผู้ พวกเขาพูดเช่นกันว่า: ชีว้าและซางก้าเป็นผู้เดียวกัน เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าชีว้าและซางก้าไม่เหมือนกัน ชีว้าคือผู้ที่สูงส่งที่สุด แล้วจึงมีบราห์มา วิษณุ และ ซางก้า บราห์มาคือผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกๆ ต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ และตั้งประเด็นเพื่ออธิบาย และลูกต้องปราศจากความกลัวด้วยเช่นกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่มีความสุข ลูกพูดว่า: เราคือนักเรียนของพระเจ้า بابากำลังสอนเรา พระเจ้าพูด: โอ ลูกๆ พ่อสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ไม่ว่าลูกไปที่ใด ไปที่ศูนย์หรือที่อื่นๆ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าبابากำลังสอนลูก อะไรก็ตามที่ลูกฟังที่ศูนย์คือมูร์ลีที่พูดโดยبابา เฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابา” นี่คือการจารึกแสงบุญของลูกเช่นกัน คำว่า “โยคะ” ไม่เหมาะสมอย่างแท้จริง มนุษย์เดินไปยังสถานที่จารึกแสงบุญต่างๆ เช่น อมารนาถ และบาตรินาถ ลูกๆ เวลานี้ต้องกลับไปยังบ้านของลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้การแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดนี้กำลังมาถึงจุดจบ بابาได้มาเพื่อทำให้เรามีค่าและพาเรากลับไป ลูกเองพูดว่า: เราไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นได้ พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพิจารณาว่าร่างกายของพวกเขาไม่บริสุทธิ์และไปอาบในแม่น้ำคงคา พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พ่ออธิบาย: สิ่งหลักคือดวงวิญญาณ มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบุญและดวงวิญญาณบาป จดจำคำเหล่านี้เป็นอย่างดีมาก ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตัวลูกเองและแล้วก็ทำให้ผู้อื่นเข้าใจ เป็นลูกที่ต้องให้การบรรยาย พ่อจะไม่ไปตามหมู่บ้านและไปตามถนน ลูกควรจะมีรูปภาพเหล่านี้ในทุกๆ บ้าน วงจร 84 ชาติเกิดหมุนไปอย่างไร? สิ่งนี้ชัดเจนมากในรูปภาพของบันได พ่อพูดว่า: เวลานี้กลับมาหาโทประธาน ลูกต้องกลับบ้านและลูกไม่สามารถกลับไปโดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกควรเพียงแต่มีความใส่ใจเดียวนี้ ลูกๆ มากมายเขียนถึงبابา: พายุมายามากมายมาหาลูก ความคิดที่สกปรกมากเข้ามาในจิตใจของลูก สิ่งเหล่านั้นไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน พ่อพูดว่า: อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้นลูกไม่เคยอยู่ในสนามรบ เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและได้รับชัยชนะเหนือมายา จดจำสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ผูกปมเช่นที่ผู้เป็นแม่ผูกปม และผู้ชายเขียนสิ่งนั้นในสมุดบันทึกของพวกเขา เข็มนี้ของลูกเป็นสัญลักษณ์ที่ดีมาก เรากำลังกลายเป็นเจ้าชาย นี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าเพื่อเปลี่ยนจากขอลานไปเป็นเจ้าชาย ลูกเคยเป็นเจ้าชาย ใช่ไหม? ศรีภูกษณะเคยเป็นเจ้าชายของโลก เช่นที่ในประเทศอังกฤษมีเจ้าชายแห่งเวลส์ นั่นเป็นประเด็นที่มีขีดจำกัด ราได้และภูกษณะมีชื่อเสียงมาก เพราะพวกเขาเคยเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสวรรค์ ทุกคนรักพวกเขา ศรีภูกษณะได้รับความรักอย่างมาก พวกเขาทั้งสองควรได้รับความรัก ควรจะเป็นราได้ก่อน แต่เป็นลูกชายผู้ที่ได้รับความรักมากกว่า เพราะเขากลายเป็นทายาท ภรรยาความรักต่อสามีของเธอ เป็นประเด็นของสามีที่พวกเขาพูดว่า: เขาคือภรรยาของท่านและพระเจ้าของท่าน สิ่งนี้ไม่ได้พูดถึงภรรยา ในยุคทองผู้เป็นแม่ได้รับการยกย่อง อันดับแรกคือลักษมีและแล้วก็นารายณ์ มีความ

นับถืออย่างมากต่อเทวีอัมบา เธอคือลูกสาวของบราห์มา ไม่มีความนับถือมากเท่านั้นต่อบราห์มา มีวัดให้บราห์มาใน
อัมเมียร์ที่ซึ่งมีการชุมนุมมาลา เกิดขึ้น มีชุมนุมในวัดของอัมบาศวามันกัน ในความเป็นจริงชุมนุมเหล่านั้นทั้งหมด
(melas) ทำให้ลูกสกปรก (mebla) ชุมนุมนี้ของลูกทำให้ลูกสะอาด เพื่อที่จะกลับมาสะอาด ลูกต้องจดจำพ่อที่สะอาด
(ความบริสุทธิ์) ลูกไม่สามารถปลดปล่อยบาปของลูกด้วยน้ำ คำพูดของพระเจ้า “มานมานบาฟ” ลูกอ้างถึงในกิตะ มันถูก
กล่าวถึงในตอนต้นเช่นเดียวกับตอนจบ ลูกๆ รู้ว่าเป็นเราผู้ที่เริ่มการกราบไหว้บูชา มีความเลื่อมใสศรัทธาที่สาโทประธาน
แล้วก็สาโท ราโจ และแล้วก็มีความเลื่อมใสศรัทธาที่ทาโม ดูสิว่า เวลานี้พวกเขากราบไหว้แม้กระทั่งโคลนและก้อนหิน!
ทั้งหมดนั้นเป็นศรัทธาที่มีดบอด ในเวลานี้ลูกกำลังนั่งที่การบรรจบกัน นี่คือต้นไม้กลับหัว: เมล็ดอยู่บนสุด พ่อพูดว่า: พ่อ
คือผู้สร้างและเป็นเมล็ดของต้นไม้มนุษย์โลกนี้ เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ ต้นอ่อนกำลังถูกเพาะ ใบบไม้เก่าๆ ของต้นไม้
ร่วงลงและใบใหม่ๆ ก็เริ่มปรากฏขึ้น เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีใบไม้มากมายผู้ที่ผสมปนเป
(เปลี่ยนไปแล้ว) พวกเขาเรียกตนเองว่าฮินดู ในความเป็นจริงฮินดูเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ชื่อดั้งเดิม
ของฮินดูสถานคือบารัตที่เทพเคยออาศัยอยู่ ไม่มีชื่อประเทศอื่นที่ถูกเปลี่ยน แต่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อประเทศนี้ พวกเขาเรียก
มันว่าฮินดูสถาน ชาวพุทธไม่พูดว่าศาสนาของพวกเขาคือญี่ปุ่นหรือจีน พวกเขาเรียกศาสนาของพวกเขาว่าศาสนาพุทธ ที่นี้
ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครในพวกเขาพิจารณาตนเองว่าเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป หากบางคนพูดว่า
เขาเป็นส่วนหนึ่งของศาสนานั้น ให้ถามเขา: เมื่อไหร่ที่ศาสนานั้นถูกก่อตั้งขึ้นและใครเป็นผู้ก่อตั้ง? เขาจะไม่สามารถบอก
สิ่งใดแก่ลูกได้ ช่วงเวลาของวงจรเคยถูกทำให้ยาวขึ้น นั่นกล่าวว่าเป็นความมืดของความไม่รู้ ประการแรก พวกเขาไม่รู้
เกี่ยวกับศาสนาของพวกเขา ประการที่สอง อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ถูกจัดให้อยู่ไกลออกไป เหตุนี้เองจึงกล่าว
ว่าเป็นความมืดที่สุด มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความรู้และความไม่รู้นั้น มหาสมุทรแห่งความรู้คือชิพบาบาเท่านั้น
เป็นเหมือนการให้ไของน้ำ เพียงแค่บอกบางคนให้จดจำชิพบาบาและบาปของเขาจะได้รับการปลดปล่อย เป็นเหมือนกับการ
ให้น้ำเพียงเล็กน้อย บ้างอาบในแม่น้ำคงคาและบ้างนำหม้อเล็กๆ มา บ้างไหเล็กๆ และบ้างก็ไหที่ใหญ่กว่า พวกเขารินน้ำใส่
ลงในหม้อและพิจารณาว่าเป็นน้ำของความรู้และดื่มมันนั้น ไชสนาฟก็นำน้ำของคงคาใส่ในภาชนะเมื่อพวกเขาไปต่าง
ประเทศและพวกเขาเฝ้าแต่ขอให้ส่งไปให้อีก เวลานี้น้ำทั้งหมดนั้นมาจากภูเขา น้ำก็ตกลงมาจากข้างบนด้วยเช่นกัน
ทุกวันนี้อาคารสร้างถึง 100 ชั้น สิ่งนี้จะไม่เป็นเช่นนั้นในยุคทอง ที่นั่นลูกจะมีที่ดินมากมาย อย่าได้ถามเลย ที่นี้ที่ดินหา
ยาก และเหตุนี้เองพวกเขาจึงต้องสร้างอาคารหลายชั้น ที่นั่นมีความอุดมสมบูรณ์ของธัญพืชด้วยเช่นกัน ในอเมริกาเมื่อมีค
วามอุดมสมบูรณ์ของธัญพืช พวกเขาต้องเผามันทิ้ง นี่คือนินแดนแห่งความตาย นั่นคือนินแดนแห่งความเป็นอมตะ เป็น
เวลาครึ่งวงจร ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขที่นั่น ความตายไม่สามารถเข้ามาที่นั่น มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ เหล่านี้เป็นประเด็น
ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาแต่งเรื่องราวที่มีขีดจำกัดขึ้นจากประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้ ดั้งเดิมนั้นคัมภีร์กรันท์เล็กมาก
เวลานี้ลูกทำให้ใหญ่มาก ชิพบาบาเล็กมากและกระนั้นพวกเขาก็ได้สร้างสัญลักษณ์ที่ใหญ่เช่นนั้นของท่าน ภาพของ
พระพุทธรูปเจ้าและพื้นดาวาสถูกสร้างขึ้นใหญ่โตมาก ไม่มีใครเป็นแบบนั้น ลูกๆ ควรจะเก็บภาพของเป้าหมายและวัตถุ
ประสงค์ของลูกไว้ในทุกบ้าน เรากำลังจะกลายเป็นเช่นนี้ด้วยการศึกษาเล่าเรียน แล้วทำไมลูกจึงควรจะร้องไห้ล่ะ? ผู้ที่
ร้องไห้นั้นสูญเสีย ลูกกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ ต้องมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม
เพียงด้วยการกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ปรารถนาความสุขของลูกจะขึ้นสูง และบาบาที่แสนหวานจะได้รับการ
จดจำ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากบาบา บาบาในพาหนะที่โชคดีนี้เพื่อสอนเรา จดจำบาบาทั้ง
วันและคืน ลูกเป็นคุรุษของท่านมาถึงครึ่งวงจร ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมาย ทุกคนในความรู้
นี้จดจำบาบาพ่อผู้เดียว ท่านคือพ่อของทุกคน ลูกควรจะชนลูกที่พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนเรา พายุมาจะมา
อย่างแน่นอน บาบาพูดว่า: พ่อต้องเผชิญกับพายุมากที่สุดเพราะพ่ออยู่ข้างหน้า เพราะว่าพายุมาจะมาหาพ่อ พ่อจึงสามารถ
เข้าใจว่าพายุมากแค่ไหนจะต้องมาหาลูกๆ และลูกจะต้องสับสนเพียงใด พายุมากมายหลายประเภทจะมา แม้กระทั่งพายุ
ชนิดที่ลูกไม่เคยพบในวันเวลาแห่งความไม่รู้ของลูก พายุมาเหล่านี้ก่อนอื่นต้องมาหาพ่อ มิฉะนั้นพ่อจะสามารถอธิบาย
สิ่งเหล่านั้นให้กับลูกๆ ได้อย่างไร? ผู้นั้นอยู่แถวหน้า เขานั้นทรงพลัง เพราะฉะนั้นมาอย่าจึงสู้กลับในแบบที่ทรงพลังด
วยเช่นกัน ในกิตะมาวยปล้ำ ไม่ใช่ทุกคนจะเหมือนกัน มีเกรดหนึ่ง เกรดสอง และเกรดสาม บาบาที่มีจำนวนพายุมากที่สุด
และเหตุนี้เองท่านพูดว่า: อย่าได้หวาดกลัวพายุเหล่านี้ เพียงแต่อย่าได้ทำการกระทำบาปไปด้วยประสาทสัมผัสทางร่างของ
ลูก บางคนพูดว่า: ทำไมเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นหลังจากที่เราเข้ามาในความรู้? จะเป็นการดีกว่าถ้าเราไม่มารับความรู้
แล้วเราก็คงจะไม่มีความคิดเช่นนั้น อย่างไรก็ตามนี่คือสงคราม แม้กระทั่งเมื่อลูกอยู่เบื้องหน้าผู้หญิง ลูกก็ควรจะมีสายตาที่
บริสุทธิ์ ให้เข้าใจว่า ในฐานะลูกๆ ของชิพบาบา ลูกเป็นพี่น้องเพศชาย และแล้วในฐานะลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา ลูกเป็น
พี่น้องชายหญิง ดังนั้นก็เลยจะมาจากไหนล่ะ? บราห์มินคือจากผู้ที่กลายเป็นเทพ และดังนั้นลูกคือพี่น้องหญิงชาย เนื่องจาก
ลูกทั้งชายหญิงเป็นลูกๆ ของพ่อเดียว (บราห์มา) หากลูกไม่อยู่อย่างเป็นกุมารและกุมารี ก็จะมีการต่อสู้ ผู้ที่ไร้เดียงสาจะถูก

ทำร้าย ผู้ชายก็เขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า: ภรรยาของมันเป็นเหมือนพุดนา (ปีศาจเพศหญิง) ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ผู้อ่อนเยาว์ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ผู้ที่อยู่ด้วยกันในการแต่งงานที่บริสุทธิ์ – นี่เป็นความมหัศจรรย์! พวกเขาสามารถได้รับสถานภาพที่สูงมาก อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นสามารถเกิดขึ้นได้เพียงเมื่อพวกเขานำสภาพเช่นนั้นมาใช้ และกลับมาฉลาดในความรู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้หวาดกลัวหรือสับสนเนื่องจากอายุของมายา เพียงแต่ให้ความใส่ใจว่าลูกไม่ทำการกระทำบาปใดๆ ด้วยประสาทสัมผัสของลูก คงรักษาความสุภาพ บาบา มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนเรา

2. เพื่อที่จะกลับมาสาโทประธาน ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ และอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของความสุหนือประสาทสัมผัสด้วยการหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูก
สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในมหาสมุทรคงอยู่ในมหาสมุทรนั้น และไม่ปรารถนาที่จะออกมา ปลายอยู่ในน้ำ: มหาสมุทรและน้ำเป็นโลกของมัน ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ เช่นกันด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูก คงอยู่หลอมรวมในพ้อมมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ จนกว่าลูกจะมีประสบการณ์ของการหลอมรวมในมหาสมุทร ไม่เช่นนั้นลูกก็จะไม่สามารถแกว่งไกวในเชิงซ้ำของความสุหนือประสาทสัมผัส หรือคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสได้อย่างสม่ำเสมอ สำหรับสิ่งนี้ทำให้ตนเองนั่งในสันโดษ นั่นคือ กลับเข้าสู่ภายในตนเองและไม่รับรู้ถึงกระแสของแรงดึงดูดอื่นทั้งหมด

คติพจน์: ทำให้ใบหน้าของลูกเป็นเช่นพิพิธภัณฑ์เคลื่อนที่ จนพ่อบุญเป็นจุดลูกมองเห็นได้

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพิ่มการฝึกฝนสภาพปราศจากร่าง(ashariri and videhi)

เพื่อที่จะละวางตนเองจากปวงพันธะทั้งหมดของร่างกายของลูก พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ที่จุติลงมา รับการค้ำจุนของร่างกายของลูกด้วยสำนึกของการเป็นผู้ที่จุติ และแล้วจึงทำการกระทำ อย่างไรก็ตาม ทำการกระทำในขณะที่ละวางจากสำนึกของการกระทำ อุทิศความคิดที่ว่า "ฉันได้ทำสิ่งนั้น" หรือ "ฉันกำลังจะทำสิ่งนั้น" และลูกจะไม่ถูกผูกในปวงพันธะใดๆ ของกรรม ขณะที่อยู่ในร่างกาย ลูกจะมีประสบการณ์ของสภาพที่ปราศจากร่าง